

Příloha P.200

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Právní rámec opakovaného veřejného projednání je vymezen v § 53 stavebního zákona. Po veřejném projednání pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnocuje výsledky projednání, připravuje návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek, které byly k návrhu územního plánu, tzn. MPP, uplatněny. v případě potřeby zajistí úpravu návrhu územního plánu v souladu s výsledky projednání. Pokud na základě veřejného projednání dojde k podstatné úpravě návrhu, pořizovatel vyžádá stanoviska dotčených orgánů a upravený návrh opakovaně projedná ve smyslu § 53 odst. 2 stavebního zákona.

Podle § 53 odst. 2 věty třetí stavebního zákona se upravený návrh územního plánu v opakovaném veřejném projednání projednává pouze v rozsahu těchto úprav. To znamená, že při opakovaném veřejném projednání návrhu MPP bylo možné **uplatňovat námitky a připomínky pouze k těm regulativům, resp. částem návrhu, které byly od veřejného projednání změněny** (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 06. 2024, č. j. 51 A 22/2024–77). K námitkám a připomínkám, které nesouvisí s úpravou projednávanou na opakovaném veřejném projednání, se nepřihlíží (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2012, č. j. 6 Ao 7/2011-74 nebo ze dne 7. 2. 2023, č. j. 7 As 232/2022-25). Judikatura správních soudů k této problematice je ustálená a jednoznačná.

NSS v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, výslovně uvedl, že *„na opakovaném veřejném projednání se upravený návrh územního plánu projedná pouze „v rozsahu těchto úprav“, jak ostatně vyplývá ze samotného znění § 53 odst. 2 stavebního zákona. Tím je zároveň určen okruh dotčených osob, které mohou podat námitky. K námitkám, které se netýkají provedených úprav, se proto v této fázi přijímání územního plánu nepřihlíží.“* Správní soudy se také dlouhodobě shodují na tom, že námitky proti upravenému návrhu územního plánu, který je projednáván podle § 53 odst. 2 stavebního zákona pouze v rozsahu provedených podstatných úprav, mohou podávat pouze ti vlastníci, jejichž pozemky byly podstatnou úpravou územního plánu dotčeny (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2014, č. j. 50 A 15/2014–50). z uvedeného tedy plyne, že námitky a připomínky mohou být podávány pouze proti upravenému návrhu územního plánu v rozsahu provedených úprav.

K řádnému a přípustnému podání námítky v rámci opakovaného veřejného projednání je tudíž nezbytné, aby námitka nebo připomínka byla podána včas, směřovala proti té části návrhu, která byla při opakovaném projednání měněna, a v případě námítky byla nadto uplatněna vlastníkem pozemku, který byl touto podstatnou úpravou územního plánu dotčen. **Protože posuzované podání výše uvedené nesplňuje, pořizovatel k němu při rozhodování o námitkách a připomínkách nepřihlížel.**

Proces pořizování územního plánu je velmi dynamický a dlouhodobý proces. V rozsudku NSS ze dne 16. 6. 2011, č.j. 4 Ao 3/2011-103, konstatoval, že *„zpracování územního plánu od jeho zadání až po schválení je poměrně dlouhodobý dynamický proces, v jehož průběhu může docházet k větším či menším změnám v uvažovaném řešení. Proces vedoucí k finálnímu vydání územního plánu je z hlediska stanovení konkrétního obsahu územního plánu, jakož i aplikace příslušných právních předpisů procesem složitým, v mnoha ohledech*

náročným a z hlediska časového procesem dlouhodobým, který se skládá z několika na sebe navazujících etap vzniku.“ Změny mezi jednotlivými fázemi jsou proto očekávatelné a zákonem předvídané instituty umožňují jejich zohlednění. Skutečnost, že návrh MPP v určité části nebyl po veřejném projednání změněn, znamená, že pořizovatel po pečlivém zvážení všech připomínek a námitek dospěl k závěru, že navržené řešení je správné, vyvážené a odpovídá veřejnému zájmu. Takový postup je zcela v souladu se zákonem a odpovídá ustálené judikatuře.

Pořizovatel zároveň o skutečnosti, že v opakovaném veřejném projednání se upravený návrh MPP projednává výlučně v rozsahu provedených úprav dostatečně informoval. Tato skutečnost byla uvedena jak na webovém portálu MPP, tak i ve veřejné vyhlášce, kterou bylo oznámeno konání opakovaného veřejného projednání MPP (dostupná zde: https://praha.eu/documents/d/upn/verejna_vyhlaska-pdf-1). Podle rozsudku NSS ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, není povinností pořizovatele ve vyhlášce oznamující konání opakovaného veřejného projednání blíže upřesňovat měněné části územně plánovací dokumentace.

Pořizovatel přesto nad rámec zákonných a judikatorních požadavků učinil opatření k usnadnění identifikace měněných částí. Konkrétně pořizovatel zveřejnil na webovém portálu k MPP rozdílová schémata grafické části a rozdílový text textové části výroku, a to v části pojednávající o opakovaném veřejném projednání hned jako první odrážku. Tato rozdílová schémata zároveň tvoří přílohu č. 10 kapitoly 1, resp. přílohu č. 8 kapitoly 1 textové části odůvodnění. Pořizovatel rovněž výslovně upozornil, že námítky a připomínky lze podávat pouze k měněným částem návrhu, i v rámci obou termínů opakovaného veřejného projednání.

Výše uvedená informační opatření zajistila, že veřejnost měla dostatečnou možnost seznámit se s rozsahem opakovaného veřejného projednání a identifikovat, které části (regulativy) návrhu MPP byly změněny oproti návrhu pro veřejné projednání a které zůstaly beze změny. **Jelikož posuzované vyjádření bylo podáno k části MPP, která nebyla po veřejném projednání změněna, nelze mu v opakovaném veřejném projednání vyhovět.**